

de ville have navnlig Afſtemning. Det er det Samme, ſom Borgmeſteren i Helsingør mener, og ſom han har iværktat, men han har ſtandſet, da han kom til 52. Hvorfor han er gaaet over 50, ſkal jeg naturligvis ikke kunne ſige, men min Mening er den, at om der havde ſtaaet hundrede Vælgere og ſagt: vi ville have navnlig Afſtemning over denne Kaaring, ſaa havde Valgbestyrelſen og dens Formand været forpligtede til at modtage diſſe hundrede Menneſters Begjæring. Det er min Mening om denne Sag. Hvad nu angaar den ærede ſidſte Taler (Dineſen) Bemærkning om, at Miniſteriet, det ſkal da vel være Indenrigsminiſteriet, ſkulde fra nu af og indtil den 1ſte Oktober uden videre Tilſtyndelſe fra Folkethinget kunne lade denne Sag underſøge, da tror jeg, at denne Udtalelſe ſtrider mod 35 Mars ſaſt Præzis her i denne Sal, og jeg ſkal derfor haabe, at det høie Thing ikke vil tage Henſyn til et ſaadant Forlangende, hvorom der ikke heller af det ærede Medlem, ſkjøndt han var i Afdelingen, der er ſtillet Forſlag. Et ſaadant Forſlag ſtemmer ikke hverten med Præzis eller med Valgloven. Efter at Valgbrevet fra Helsingør er kommet ind her i Thinget, tilhører denne Sags Afgjørelſe alene Folkethinget, og Indenrigsminiſteriet har Intet dermed at gjøre, ſaa ſandt ſom det er grundlovmæſſigt og beſtemt i Valgloven, at Folkethinget ſelv afgjør ſine Medlemmers Valg, ſelv beſtemmer, om de ſkulle tages for gyldige eller ugyldige. Efter at Forhandlingen om et ſaadant Spørgſmaal er begyndt her i Salen, tror jeg ikke, at det vil baade Thinget hverten i dette Tilfælde eller i andre lignende at give dette Spørgſmaal fra ſig og overlade Sagen uden videre til miniſteriell Behandling. Jeg kan jo henviſe til, at Valgbrevsudvalgene altid gjøre beſtemte Indſtillinger til Miniſteriet om, hvilke Dplyſninger der attraas, og ikke ſender et Valgbrev aſted med en Valgklage for en bloc at forlange alle de Punkter ophlyſte, ſom omhandles i Klagen. Saaledes mener jeg ogsaa, at hvis nu Folkethinget udsætter Afgjørelſen af dette Valg, og Sagen kommer for i Valgbrevsudvalget vil Udvalget tage ud af Klagen og Valgbestyrelſens Formands Erklæring det eller de Punkter, ſom ſkulle underſøges, og alt dette ſer praktiſt kun efter nærmere Forhandling i Udvalget.

Dineſen: Det gjør mig ondt, at jeg maa gjøre den Bemærkning overfor den ærede Ordſfører for Afdelingen, at han ikke har hørt, hvad jeg ſagde om ſelve Sagen, thi da havde han ikke haft Behov at tale

imod mig. Jeg har Intet ſagt, ſom gif imod det, han nu udtalte med Henſyn til, hvad der er forefaldet eller af de forſkjellige Parter angives at være forefaldet ved Folkethingſvalget i Helsingør. Jeg har ikke beſtridt, at der, da man begyndte Optællingen har været over 50 til Stede, ſom forlangte Valget afgjort ved ſkriftlig Afſtemning; men det, jeg har beſtridt, er, at der ved Udløbet af Kvarteret — det Kvarter, ſom Valgloven foreſkriver — har været 50 ſaadanne Vælgere til Stede. Om der kan være blevet hentet en Del Vælgere til Stede ſenere, ved jeg ikke her med tilſtrækkelig Sikkerhed. Hvad nu det Spørgſmaal angaar, om det ſkulde overdrages Miniſteriet at foranledige for-nøden Underſøgelse, da beder jeg den ærede Ordſfører erindre, hvis han har hørt, hvad jeg har ſagt, at jeg kun fremkom med min Yttring derom, fordi en æret Taler, den ærede Folkethingſmand for Kjøbenhavnſ 6te Valgtreds (Gad), udtalte en Bebreidſe til Indenrigsminiſteriet, fordi dette ikke alt havde gjort det, og at ſelve den ærede Ordſfører for Afdelingen erklærede, at den Udtalelſe gav han Medhold. Da jeg alſaa forment, at man fra begge Sider var enig i, at Miniſteriet alt kunde have erhvervet diſſe Dplyſninger til Gunſt for os, og at Sagen derved kunde have været klaret, var det, at jeg fremkom med min Henſtilling, om det ikke kunde være tidſnok endnu, ſaaledes at de indhentede Dplyſninger, ſom ere meget ſimple — det erkjendes fra alle Sider — kunde foreligge os, naar Rigsdagen paa ordinær Viſ møder den 6te Oktober, medens vi i Tilfælde af, at der forſt ſkal vælges et Udvalg, og Udvalget ſkal formulere Spørgſmaal og lade diſſe gjennem Miniſteriet bringe videre, ville komme langt ind i Rigsdagsſamlingen, inden Spørgſmaalet om Valgets Godkjendelſe kan blive afgjort. Derfor var det, at jeg vilde ſtille mit Forſlag, ſom gif ud paa, at Thinget opfordrede Indenrigsminiſteren til at lade diſſe Underſøgelſer foretage. Nu har den ærede Ordſfører for Afdelingen, til nogen Overraſkeſe for mig, udtalt ſig imod dette Skridt. Da han repræſenterer et større Antal Meningsſæller her i Thinget end jeg, vil jeg, efter at have hørt denne Udtalelſe, ikke ſtille mit Forſlag.

Gad: Jeg vil blot tillade mig at tilføie, at jeg antager, at Forſlaget i og for ſig er overflødig. Jeg ſkjønner ikke, at der kan være Noget til Hindre for, at Miniſteriet af ſin egen Magtfuldkommenhed, af ſin egen Villie anſtiller ſlige Underſøgelſer, hvis det ſynes, og jeg ſkjønner derfor heller ikke, at der, ſaa ſnart der er den mindſte Menings-